

Dispozitivul

- 1) Articolele 6 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dreptul de liberă circulație și ședere, precum și principiile echivalenței și încrederii reciproce trebuie interpretate în sensul că autoritatea judiciară emitentă a unui mandat european de arestare, adoptat în temeiul Deciziei cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, nu are nicio obligație de a transmite persoanei vizate de acest mandat de arestare decizia națională privind arestarea acestei persoane și informațiile referitoare la posibilitățile de exercitare a unei căi de atac împotriva acestei decizii, atât timp cât persoana menționată se află în statul membru de executare a mandatului de arestare respectiv și nu a fost predată autorităților competente ale statului membru emitent al acestuia.
- 2) Principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că impune autorității judiciare emitente să efectueze, în măsura posibilului, o interpretare conformă a dreptului său național care să îi permită să asigure un rezultat compatibil cu finalitatea urmărită de Decizia cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299, care se opune ca, în temeiul dreptului național, această autoritate să fie obligată să transmită persoanei vizate de un mandat european de arestare, înainte de predarea sa către autoritățile judiciare din statul membru emitent, decizia națională privind arestarea sa și informațiile referitoare la posibilitățile de exercitare a unei căi de atac împotriva acestei decizii.

(¹) JO C 163, 3.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 30 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice/VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Serviciul Soluționare Contestații 1

(Cauza C-146/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Deciziile de punere în aplicare 2010/583/UE și 2013/676/UE de autorizare a României să deroge de la articolul 193 din directiva menționată – Mecanismul taxării inverse – Livrări de produse din lemn – Reglementare națională care impune o condiție de înregistrare în scopuri de TVA pentru aplicarea mecanismului menționat – Principiul neutralității fiscale]

(2022/C 318/14)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Recurentă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Intimate: VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Serviciul Soluționare Contestații 1

Dispozitivul

Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și principiul neutralității fiscale nu se opun unei reglementări naționale potrivit căreia mecanismul taxării inverse nu îi este aplicabil unei persoane impozabile care nu a solicitat și nici nu a obținut din oficiu, înainte de realizarea operațiunilor impozabile, înregistrarea sa în scopuri de taxă pe valoarea adăugată.

(¹) JO C 228, 14.6.2021.